

Som grund för överklagandet åberopas att det överklagade beslutet har fattats på grundval av en felaktig rättstillämpning bestående i att talan vid förstainstansrätten avvisades eftersom bolaget som förde talan saknade omedelbart intresse av en ogiltigförklaring. I motsats till vad som stadgas i beslutet innebär beslut 2006/613 en skyldighet för staterna att under alla förhållanden var för sig och automatiskt underställa de områden som klassificeras som områden av gemenskapsintresse (OGI), av vilka ett omfattar fastigheten "Las Cuerdas", en skyddsordning som oundvikligen begränsar möjligheterna att använda området, varför områdets avkastning för försäljningsvärde minskar. Medlemsstaterna har ett utrymme för skönsmässig bedömning för att fastställa det konkreta innehållet i dessa medel, men inte för att bestämma om de ska låta fastigheterna vara föremål för den sortens åtgärder eller inte. Det faktum att ett sådant utrymme existerar hindrar alltså inte att beslut 2006/613 har direkt effekt på det överklagande bolagets rättsliga sfär.

(¹) EUT L 259, s. 1.

Överklagande ingett den 14 november 2008 av Konungariket Sverige av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 9 september 2008 i mål T-403/05, MyTravel Group plc mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-506/08 P)

(2009/C 55/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Konungariket Sverige (ombud: K. Petovska, A. Falk och S. Johannesson)

Övriga parter i målet: MyTravel Group plc och Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva punkt 2 i domslutet i förstainstansrättens dom av den 9 september 2008 (¹) i mål T-403/05,
- ogiltigförklara kommissionens beslut (D(2005) 8461) av den 5 september 2005 i enlighet med de yrkanden MyTravel Group plc har framfört vid förstainstansrätten vad gäller nekad tillgång till kommissionens rapport och andra arbetsdokument,

- ogiltigförklara kommissionens beslut (D(2005) 9763) av den 12 oktober 2005 i enlighet med de yrkanden MyTravel Group plc har framfört vid förstainstansrätten vad gäller nekad tillgång till kommissionens andra interna handlingar, samt
- förplikta kommissionen att ersätta Konungariket Sveriges rättegångskostnader vid förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

1. Principen om öppenhet och tillgång till institutionernas dokument är av stor betydelse i *samtliga* institutioners verksamhet och således även i det administrativa förfarandet inom en institution. I artikel 2.3 i öppenhetsförordningen föreskrivs sålunda att förordningen ska tillämpas på alla handlingar som finns hos en institution, det vill säga handlingar som har upprättats eller mottagits och som innehas av institutionen, inom samtliga Europeiska unionens verksamhetsområden. Förstainstansrättens resonemang gällande huvudfrågorna innebär emellertid att det bör finnas ett allmänt sekretesskrav för interna handlingar om administrativa frågor. Detta står inte i överensstämmelse med principen om största möjliga öppenhet.
2. Enligt klagandens uppfattning innebär förstainstansrättens resonemang vad gäller det första beslutet – angående rapporten och handlingarna som har ett samband med denna – att det inte var nödvändigt för kommissionen att pröva frågan om utlämnande i förhållande till innehållet i varje enskild handling eller att bedöma känsligheten av informationen i rapporten och de andra handlingarna utan att det tvärtom var rätt att neka utlämnande på grund av att tjänstemän annars inte fritt skulle kunna uttrycka sina åsikter. Med ledning av förstainstansrättens allmänt hållna resonemang om skyddet av handlingars upphovsmäns åsiktsfrihet är det överhuvudtaget inte möjligt att avgöra när en intern handling kan lämnas ut.
3. Sökanden anser även att förstainstansrätten i det andra beslutet inte förmår upprätthålla det grundläggande kravet på en prövning av huruvida innehållet i varje enskild handling är så känsligt att ett utlämnande skulle undergräva skyddet för det interna beslutsförfarandet vad gäller andra handlingar i akten. Förstainstansrättens allmänna resonemang innebär i princip att det skulle vara omöjligt för kommissionens tjänstemän att fritt meddela sig ifall uppgifter som inte förekommer i det slutliga beslutet skulle offentliggöras. Med ledning av ett sådant resonemang är ingen prövning nödvändig för att avgöra om handlingarna i fråga är så känsliga att ett utlämnande skulle skada beslutsförfarandet.
4. Sökanden ifrågasätter att förhørsombudets rapport samt meddelandet från generaldirektoratet för konkurrens till den rådgivande kommittén verkligen kan anses utgöra handlingar som har upprättats för internt bruk och som därför kan sekretessbeläggas enligt bestämmelserna till skydd för det interna beslutsförfarandet.

5. Enligt klagandens mening avviker förstainstansrättens resonemang angående rättstjänstens yttranden från domstolens dom i målet Turco. Även om förevarande fall inte gäller lagstiftning står det klart att en prövning med utgångspunkt i yttrandenas innehåll även måste göras i denna instans. Den omständigheten att ett tidigare besluts giltighet kan komma att ifrågasättas utgör inte i sig ett skäl att inte lämna ut dokumentet – snarare motsatsen. Frånvaron av information kan i sig ge upphov till att ett visst besluts giltighet eller beslutsförfarandets legitimitet i dess helhet betvivlas. Tvivel skulle också kunna undanröjas om kommissionen tydligt angav varför en lösning som rättstjänsten hade avrått ifrån hade valts. Påståendet att rättstjänsten skulle vara mer återhållsam och försiktig saknar all grund, på samma sätt som domstolens resonemang gällande andra handlingar. För övrigt anser klaganden att argumentet att det skulle vara svårt för rättstjänsten att försvara ett annat ställningstagande i rätten uttrycks i alltför generella ordalag för att kunna påvisa att det finns en rimligt förutsebar och inte uteslutande hypotetisk risk.
6. Sökanden ifrågasätter inte att en stor del av innehållet i de ifrågavarande handlingarna kan vara så känsligt att det måste förbli sekretessbelagt. En sådan slutsats måste emellertid enligt rättspraxis baseras på en konkret och individuell prövning för att avgöra huruvida ett utlämnande av handlingarnas innehåll skulle medföra att det skyddsvärda intresset allvarligt undergrävd.
7. Vad gäller tjänstemäns åsiktsfrihet vill klaganden påpeka att det åligger en tjänsteman att utföra de arbetsuppgifter som uppkommer i dennes tjänst i överensstämmelse med tjänsteföreskrifterna för tjänstemän som är anställda inom gemenskapsinstitutionerna. Den omständigheten att allmänheten har en lagfäst rätt att granska verksamheten utgör inte en godtagbar anledning för tjänstemannen att försumma ett ordentligt utförande av sina arbetsuppgifter.
8. Ett företag som är med i en företagskoncentration har i likhet med alla unionsmedborgare eller företag med säte i Europeiska unionen, en rätt till information om en handling även om innehållet i handlingen är sekretessbelagt till skydd för det interna beslutsförfarandet, förutsatt att det finns ett övervägande allmänintresse av utlämnandet. De omständigheter som MyTravel har framhållit kan enligt klagandens uppfattning sannolikt utgöra ett sådant allmänintresse och kan inte, som förstainstansrätten har gjort, avfärdas utan ytterligare prövning enbart med hänvisning till sökandens privata intressen. Sökanden behöver inte yrka eller bevisa något särskilt i detta hänseende. Det är snarare institutionerna som ska avgöra om det föreligger ett övervägande allmänintresse.
9. Klaganden framhåller att förstainstansrätten genom sitt beslut har åsidosatt gemenskapsrätten samt felaktigt tillämpat artikel 4.2, andra strecksatsen, och artikel 4.3, andra stycket, i öppenhetsförordningen.

10. Under alla omständigheter måste det finnas delar av handlingarna som kan lämnas ut i enlighet med bestämmelserna om delvis utlämnande i artikel 4.6 i öppenhetsförordningen.

(¹) EUT C 272, s. 18.

Överklagande ingett den 27 november 2008 av HUP Usługi Polska sp. z o.o. (tidigare HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen) meddelade den 24 september 2008 i mål T-248/05, HUP Usługi Polska sp. z o.o. (tidigare HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Manpower, Inc.

(Mål C-520/08 P)

(2009/C 55/10)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (tidigare HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) (ombud: M. Ciresa, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Manpower, Inc.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har framhållit att förstainstansrätten i sin dom har åsidosatt artikel 51.1 a jämförd med artikel 7.1 b–d och g i rådets förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken.